ГОДИНА XXXVI. ЦЕТИЊЕ, у суботу 8. септембра 1907. БРОЈ 40.

Цијена:
За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 кр. на по године 6 круна.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Појединн број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом, само и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је поручније, г. Вељку Рамадановићу, К. Ц. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре.

Власник: Државна Штампарија. Излази суботом. Одговорни уредник: Филип Јерговић.

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностраних Дјела, постављамо:

за судију општинског суда на Цетињу Мићуна Павићевића, секретара општине вароши Данилова Града;

за писара обласног суда у Никшићу Рада Марића, секретара општине вароши Андријевице; и

за писара обласног суда у Подгорици Зарију Поповића, писара доњо-кучке капетаније.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностраних Дјела, нека изврши овај указ.

Никшић, 4. септембра 1907. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностраних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, рјешили смо и рјешавамо:

да се Видак Вушовић, писар обласног суда у Никшићу, на основу члана 43. закона о чиновницима грађанскога реда, стави у пенсију, која му по годинама службе припада.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностраних Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина, нека изврше овај указ.

Никшић, 4. септембра 1907. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностраних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, рјешили смо и рјешавамо:

да се Стеван Раичковић, члан обласног суда у Никшићу, на основу члана 43. закона о чиновницима грађанскога реда, стави у стање покоја с пенсиом, која му по годинама службе припада.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностраних Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Никшић, 5. септембра 1907. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностраних Дјела, ријешили смо и рјешавамо:

да се Бошко Лакић, писар обласног суда у Подгорици, на основу члана 49. закона о чиновницима грађанскога реда, отпусти из државне службе.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностраних Дјела нека изврши овај указ.

Никшић, 5. септембра 1097. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Мин. Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Новица Николић, шеф полиције области приморско-црмничке, стави на расположење Књ. Владе.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Никшић, 5. септембра 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за шефа полиције области приморско-црмничке поручика Ива Ђуровића, по службеној потреби.

Наш Министар Унутрашњих дјела нека изврши овај указ.

Никшић, 5. септембра 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за вршиоца дужности племенског капетана капетаније доње-кучке Крста Л. Ивановића, по службеној потреби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Никшић, 5. септембра 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара капетаније никшићске Андрију Голубовића, досадашњег писара капетаније опутно-рудинске, по службеној потреби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Никшић, 5. септембра 1907. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо;

за писара II. класе обласне управе у Никшићу Јакова Мијушковића, по службеној потреби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Никшић, 5. септембра 1907. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Божо Милатовић, писар капетаније пашковићске, и Милутин Васовић, писар капетаније жупе-пивске, на основу чл. 49. закона о чиновницима грађанског реда отпусте из државне службе у интересу исте.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Никшић, 5. септембра 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела:
В. Лакић Војводић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

Дворске и дипломатске вијести.

— Њ. Кр. В. Књагињица Јелена Карађорђевић стигла је у пратњи дворске даме М. Бологовске и ађутанта Њ. В. Краља Петра г. мајора Ђ. Јосиповића у прошлу сриједу на Цетиње. Ађутант Њ. Кр. В. Господара г. Михаил Поповић дочекао је Њено Краљ. Височанство у Котору и допратио до Цетиња, а Њ. В. Књаз Мирко срио је Високу Путницу на путу к Његушима.

Исту вече стигла је аутомобилом из Никшића на Цетиње и Њ. В. Књагињица Ксенија, те је сјутрадан Њ. Кр. В. Књагињица Јелена с Њ. В. Књагињицом Ксенијом отпутовала у Никшић, гдје ће провести неко вријеме у кругу Књажевске Породице.

— Књажевска Влада ратификирала је преко свога генералног консула у Риму г. Е. Поповића закључке међународног поштанског конгреса, одржаног прошле године у Риму, који ће закључци ступити на снагу 1. октобра т. г.

Записници сједница Нар. Скупштине

ЗАПИСНИК
од 7. марта 1907.

LXXXII. редовни састанак редовног сазива Народне Скупштине

Почетак у 3 сата послије подне.

За министарским столом повјереник Књ. Владе г. М. Ђуровић.

Предсједник отвара LXXXII. сједницу.

Секретар Павићевић чита записник LXXX. сједнице, који је примљен без примједаба.

За тим чита молбе и жалбе, и то:

Тодора Гатала усташа, из Цетиња и Пека Б. Перишића слијепца из Цетиња.

Даље чита извјешћа, и то:

повјереника Књ. Владе, г. М. Ђуровића, да ће на интерпелацију Николе Јовановића, односно моста на ријеци Мртвици, одговорити 8. марта т. г.;

Предсједника Мин. Савјета, г. А. Радовића, који изјештава, да ће на питање г. Спасоја Пилетића, односно ослобођења Монопола дувана од државних такса и општинских дажбина, одговорити 17. ов. мј..

Гардашевић, Ристо Бошковић и Сава Драговић траже, да се њихове интерпелације што прије ставе на дневни ред, а М. Николић тражи, да се владин предлог за Горана Б. Гардашевића огласи као хитан.

Дожић напомиње, како је био одсутан, кад је министар предсједник говорио односно неправилних пенсија, изјашњујући се, да ће се по овоме питању са њиме доцније објаснити.

Предсједник истиче непријатан случај на прошлој сједници, за који је због одсутности извијештен од потпредсједника и тражи, да Скупштина донесе рјешење за преступ виновника, пошто исти превазилази дјелокруг Предсједништва. Ово питање пропратили су са својим објашњењима г. г. Гардашевић, поп Н. Симовић, Љ. Бакић, Вулетић, поп М. Томић, Раичевић, поп Вуко Чејовић, Ристо Поповић, Пилетић, Шобајић, С. Драговић, Дожић и М. Радуловић, послије чега је рјешено, да се г. г. серд. Саво Пламенац и Л. Гојнић казне протоколарном опоменом.

Прелази се на дневни ред.

Предсједник В. Ш. Петровић извјештава, како је министар унутр. дјела г. Ивановић болестан, те не може присуствовати, да би одговорио на интерпелације и питања, која су заказана за дневни ред.

Прелази се на дневни ред.

Повјереник Књ. владе г. М. Ђуровић одговара на интерпелацију Н. Јовановића и тврди оправданост захтјева интерпеланта, обећавајући, да ће министар послати инжињера у Ровца, да види за мостове и путове, што се може учињети, а радиће, да начини крчаник к Ровцима, који ће се направити обавезним радом, ако Скупштина одобри.

Н. Јовановић говори у каквом су рђавом стању с географског гледишта, Ровца, како је до данас занемарен овај крај и како су слаби мостови на ријекама у Ровцима, а тако и да су путови врло рђави. Тражи, да се Ровцима што прије притекне у помоћ, а да се та помоћ не одуговлачи условљавањем. Мишљења је да је пут требао проћи уз Морачу, а не низ Тару. Напомиње, како су Ровчани тражили алат и прах за њине путове, што им није дато. Тражи, да се ове године притече Ровчанима у помоћ с тога, што немају жита нити каквих услова за опстанак. Напомиње, како је пао мост и код манастира Морачког, који је свје-

док негдашње моћи и величине српске, и како би га за углед саме државе требало подићи. Захтијева од владе, да се што прије пошље инжињер и то ради путова више, него због мостова, а у главном задовољан је одговором владиног повјереника.

М. Ђуровић признаје, да су наводи Јовановића истинити за саобраћај у Ровцима и говори у прилог своје раније изјаве, напоминьући, да помоћ, коју интерпелант тражи не зависи искључиво од владе, већ од Нар. Скупштине

Н. Јовановић тражи иницијативу од владе, а не сумња, да то неће добровољно предусрести Народ. Скупштина.

Дожић вели, да је Јовановић преставио невоље, које тиште племе Ровачко, које је изузетно, како географски, тако и с другог гледишта, алиистиче и намјере владине, да би се задовољиле нужне потрабе. Напомиње, како је тамошњи народ тражио алат и прах, да би себи путеве направио, као и долазак В. Маша Врбице у 1891. год. чији одлазак из земље жали, наводећи, да би до данас тамо колски пут или жељезнички били свршени. Напомиње, како је било обећања, која су се доцније кварила, те су та мјеста остала затворена, па и ако је захвалан влади на заузимању те истиче бојазан и сумњу, да ће и у будуће бити стварне помоћи Ровчанима. Истиче важност пута к Морачи и Ровцима и његову комуникацију, упозоравајући на рђаве посљедице већ пројектираног пута низ Тару, којега ће више коштати саме поправке него цио пут, као што је то био случај и у Суторману. Цитира говор Јовановића за пали мост код Ман. Морачког, који би не само због живе потребе, већ и због историјског мјеста требало подићи. Тражи, да се обрати нарочита пажња на тамошње потребе, и да то потпомогне Народно Представништво.

Радоје Поповић слаже се са изјавом повјереника владиног за крчаник у Ровца, а примјећује Дожићу и Јовановићу, што су одвеч жалосну илустрацију изнијели прилика, стања и потреба у Ровцима, напоминьући, да има и других племена, која исто тако оскудијевају. Примјећује Дожићу, што је противан пројектираном путу, који је у неколико израђен.

Шобајић истиче важност и корист путова, нарочито у мјестима гдје нема комуникације, али из говора Јовановићева изводи закључак, да би се са траженим путом Ровчани слабо користили. Признаје, да треба окренути пажњу на Ровца и Морачу, али се слаже са изјавом владиног повјереника, да се за сад кроз Ровца начини крчаник, а кад боље прилике, дозволе колски пут.

Н. Јовановић предлаже мотивацију за прелаз на дневни ред: да се поправе мостови на Мртвици и Морачи, а на Сјеверници по могућству да га подигне држава, а да се на пут од Роваца к Подгорици, ако ријеши Скупштина, што више утроши новца од обвезног рада.

Дожић се објашњује са Радојем Поповићем.

М. Ђуровић напомиње, како мост под манастиром Морачким, није у интерпелацији изнесен, за то се и не упушта за одговор односно истога, а мотивацију Јовановића прима са уметком, ако то Скупштина одобри, што интерпелант прима. Скупштина је усвојила мотивацију Јовановића.

Даје се 10 минута одмора.

Послије одмора.

Предсједник наставља прекинуту сједницу.

Извјестилац Спасоје Радуловић чита извјештај одбора за посланичке предлоге и то за предлог Ђура Дрецуна, односно пуноважности купопродајних уговора непокретности, по којему је одбор донио одлуку: да се предлог одбије, као противан одредбама познатог закона и ако су тешкоће по предлогу доиста неизбјежне.

Ово питање изазвало је дужу дебату, по којој су узели учешћа у објашњења и разна тумачења прописа општ. Имов. Законика: г. г. Ђуро Дрецун, Дожић, Шобајић, П. Вуисић, Љ. Бакић, Тошковић, Вулетић, В. Церовић, Н. Јовановић, М. Вукотић, Гардашевић, М. Радуловић, Раичевић и Сава Драговић, послије чега је Скупштина усвојила одлуку одборову.

Сједница је закључена у 7 сати послије подне, а LXXXIII. заказата за 8. о. мј. у 3 сата послије подне.

Наполеон III за свјетски мир.

Идеја о општем разоружању, са којем би условљено било одржање свјетског мира, није тек на хашкој конференцији изнесена на дневни ред; она је претресана за толико година на међународним конгресима за мир, од којих баш сад шеснаести по реду засиједа у Минхену, а у год. 1863. предлагао је и француски цар Наполеон општу конференцију за разоружање. Чувени новинар Вико Мантегаца износи о том предлогу Наполеоновом ове занимљиве податке:

Политичка ситуација у Европи год. 1863. била је веома слична данашњој ситуацији, али што најбоље карактерише ту сличност јест то, да је већ оне године Наполеон III радио у духу мирољубивих идеја садашњег руског цара, које су довеле до конференције мира у Хагу.

Наполеон III успркос свом имену, био је пријатељ мира. Такав је био још прије него је постао царем, када је као либералац у својим списима и у својим говорима цртао грозоте рата, а такав је остао и као цар. Државни удар 2. децембра извршен је клицањем: „l'empire c'est la paix.“ Велики план Наполеонов био је, да се рјешења бечког конгреса исправе једним новим конгресом. Он је говорио: „бечки конгрес промијенио је карту Европе како су хтјели владари и дипломате, а с вољом народа нијесу ништа рачунали.“ Овом свом плану, који су сви његови министри држали утопијом, дао је конкретног израза, кад је год. 1863. изрекао гласовити говор приликом свечаног отварања законодавног тијела.

Године 1863. европску политику занимало је више великих питања, а највише пољачко. Ово је питање било тада најопасније. Француска гдје год је могла, исказивала је симпатије према Пољацима, а у томе избјегавала је да повриједи осјетљивост Русије, с којом је Наполеон подржавао срдачне односе тако да се је још онда мислило, да ће Русија и Француска једног дана бити природне савезнице. У поменутом говору Наполеон је истакао своје настојање код Русије у питању Пољске. Није успио, али да се рат избјегне, предложио је Русији да се питање Пољске подвргне једном европском суду. Русија је на ово изјавила, да конференција у којој ће се претрести сва питања која узнемирују Европу, неће сметати њеном достојанству. Зато је Наполеон у своме говору и истакао идеју о разоружању, а већ сјутрадан послати су из Париза европским владарима позиви за конгрес.

Тако би већ год. 1863. било дошло до првог конгреса за мир, до прве конференције за разоружање, да нијесу искрсле једнаке тешкоће као ово данас на другој хашкој конференцији. Енглеска је одобравала цареву иницијативу, али у брзо охладило је њено одушевљење и лорд Русел званично је одбио учествовање. И мање државе прихватиле су идеју конгреса с одобравањем, али то су биле већином оне које су се надале, да ће тим конгресом штогод добити. Најодушевљенији је пак био Виктор Емануел II, а то с тога, што се он и Италија надаху на Млетке. Мисао Наполеонова бијаше да исправи рад бечког конгреса, а у Бечу нијесу били наклоњени таквој идеји, те су баш због Млетака предлог Наполеонов примили неповјерењем. Аустријском посланику у Паризу, грофу Метерниху, пало је у дужност да омете акцију Наполеонову, па је зато изјавио, да ће Аустрија пристати на учествовање у конференцији, ако се прије дође до „entente prealable“, у којој би се из претреса искључила сва опаснија питања. Ту је помишљао на Млетке.

Али најодлучније одбила је предлог Наполеонов Прусија. Цар Вилхелм I. дао је по Бизмарку одговорити, да прима позив, али не да дође на конгрес, него да се приступи к измјени идеја, што би извршили сами министри.

Међутим, политичко стање бивало је све несносније. Наполеон III. напошљетку се је спријатељио с тијем, али је брзо увидио да неће оправити ништа. Мало затијем букнуо је рат против Данске и Садове, што је довело до врло опасне ситуације по Француску. Након тога за дуже времена нико није више помишљао на разоружање, но је и Француска, видјевши да се Пруска и даље оружа, чинила исто.

Наоружање Пруске силно је узнемирило Наполеона, па је овај хтио да затражи од ње објашњење. То ипак није учинио по савјету аустро-угарског канцелара Бајста, који му је предочио да би такав поступак могао изазвати рат. Годину дана доцније, у предвечерје рата 1870. год., Наполеон је поново изнио предлог о разоружању, али је већ било прекасно, — затегнути односи између Француске и Прусије довели су до грозног рата 1870.—71. год.

И тако пропаде племенита идеја Наполена III у прилог свјетском миру, коју је послије четрдесет година поново изнио цар Никола, али на жалост и он не с много среће.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

(† **Сили Придом.**) У Паризу је у 68. години свог вијека преминуо чувени француски пјесник и књижевник Ренѐ Франсоа Арман *Сили Придом* (Renè Francois Armand Sully Prudhomme.) Покојник је био духовит, модерним испитивањем природе инспирисан песимиста, а убрајају га међу т. зв. Parnassiers, у ону пјесничку школу, што је под јаким утицајем Виктора *Ига* и Теофила *Готјера* тачношћу у језику и умјетничком облику својих дјела представљала начело: l' art pour l' art. Још као млад човјек од 26 година издао је прву збирку својих пјесама и одмах се прославио. У то је вријеме наслиједио велико имање те се сав могао посветити књижевности. Године 1866. издао је послије једне збирке сонета своје лијепе и много читане „Италијанске утиске“. Послије њемачко-француског рата публиковао је „Ратне напомене“ и своје дјело „La France“. Сили Придом је писао и критичка дјела, међу осталим монографију с натписом „Израз у лијепим умјетностима“ и студију о Паскалу. Године 1881. постао је члан Француске Академије, 1888. год. витез почасне легије, а године 1901. добио је књижевну Нобелову награду. О пошљедним данима и о смрти тога француског књижевног великана јављају из Париза ово: Сили Придом је у пошљедње вријеме био јако болестан и трпио је од ужасних болова. Како се није могао мицати, то се у перивоју свога љетниковца у Шатнеју код Париза обично возио у паланкину, који је вукао магарац. Прекјуче се послије доручка опет возио тако, кад га од једном згоди капља у срце. Клоне у својој носиљци и издахне, прије но што се могла покушати икаква средства, да га оживе. Тијело му је било опојано у шатнејској цркви, а затијем пренесено у Париз. Над његовим се ковчегом по изречној му жељи нијесу одржали никакви посмртни говори.

(Дјевојачко васпитање). Написао Фенелон, превео Павле Љотић. Издање Женске Подружине у Свилајницу.

Један од најважнијих проблема у културним земљама, који занима не само стручно педагошке кругове и борце за женска права, већ и политичаре и научаре, јест дјевојачко васпитање. Како ће нам будуће мајке, на којима темељ породице почива, бити васпитане, то је заиста питање, које заслужује пажњу свију мислених људи једнога народа, јер васпитање наших дјевојака, и по варошима и по селима, далеко је од тога да буде свршено. Препоручујемо с тога најтоплије ову корисну књижицу, која ће свакога подстаћи да о многим лијепим стварима размишља. Садржај јој је овај: Предговор. Гл. I. Важност дјевојачког васпитања, Гл. II. Мане обичног васпитања, Гл. III. Који су први основи васпитања, Гл. IV. Подражавања се ваља бојати, Гл. V. Посредне поуке: Дјецу не треба тјерати, Гл. VI. Корист од прича за дјецу, Гл. VII. Како треба предати дјеци прва знања о вјери, Гл. VIII. Поука о 10 заповједи, светим тајнама и молитвама, Гл. IX. Напомене о многим погрешкама дјевојачким, Гл. X. Сујета за љепоту и кићење. Гл. XI. Даље о дужностима жена, Гл. XII. Васпитачице. Савјет једној отмјеној госпођи како ће васпитати своју кћер.

(Велика изложба 1911. год. у Турину). Рим и Турин светкују 1911-те год. педесетогодишњицу прокламовања јединства талијанског и избора Рима за престоницу новога краљевства. Докле Рим прославља на начин достојан своје прошлости и своје садашњости и у области, коју је себи резервисао, славну педесетогодишњицу своју, дотле се Турин сав устресао вјером и смјелошћу, одајући се дјелу организације једне међународне изложбе индустрије и рада.

Прва мисао за ову родољубиву светковину би пуштена кроз Турин крајем мјесеца јануара и већ кроз непуних осам мјесеца, ватрена иницијатива савладала је толике препреке. Предузеће се ставило под заштиту Краља Виктора Емануела III. и засновао се главни одбор под предсједништвом поштованог Томе Вила. Позивом на добровољне прилоге скупљено је на тај циљ већ 1½ милијон круна и може се рачунати на најмање 4 милијона од прихода потпуно обезбјеђених, као и од прилога.

Програм је у главним потезима већ обиљежен, у предлогу једног општег правилника који обухвата 16 одјељака, у којима ће бити обухваћени сви производи човјечијег труда, све појаве живота привредног и грађанског. Изложба ће бити задахнута сасвим новим критериумом, складним и логичним. Радник има бити представљен од његовог рођења (заштита дјетињства), кроз све мијене његова развића у дјетињству, младост, до одраслости (школе основне, школе стручне, радионице). Исто ће се тако изложити многоструки производи разних грана радиности. И како се човјек храни, одијева и т.д. биће изложено, и све оно што се односи на пољску привреду, храњење, одијевање, становање са својим пошљедњим савременим усавршицама.

(Једна лијепа књига). У државној штампарији краљевине Србије изишла је чувена *Шмајлова зоологија* у преводу Милана М. Томића, професора. Дјело има 552 стране, а самих већином оригиналних слика 353 и једна дивна табла „колибри“ у боји. Шмајлова зоологија се појавила на њемач. језику први пут 1899. и већ ове 1907. г. изишла је у XIX. издању. Преведена је на важније европске језике а од балканских само на српски. У дјелу је слика и предговор специјално за српски превод. На завршетку истог Шмајл се овако изражава: „То су жеље с којима потписати аутор испраћа своје дјело у далеку земљу српског народа, који тако крепко и чило тежи напретку. Нека би оно код напредне омладине породило доброга, те да с домовинском природом научи љубити и саму домовину. А један народ чија омладина порасте с топлим срцем за Отаџбину, може утјешно гледати у будућност: његов пут ће ићи напријед и навише“.

Ово дјело би требало да набави сваки образован члан нашега друштва, а нарочито ће лијепе поуке у њој моћи наћи економи, ђаци, чланови земљорадничких задруга и т. д. Цијена му је у меком повезу 4·50, а у полутврдом 5 круна.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(Из „Друштва за потпомагање заната и трговине у Црној Гори“.) Друштвена главна скупштина према рјешењу Управног Одбора од 26. августа о. г. одржаће се *у недељу 16. септембра* т. г., у Зетском Дому у 3 сата по подне *са онолико чланова колико их до тога дана буде уписато*, а уписали су се до сад г.г. комд. Павле Пламенац, Андрија Радовић, Вуко Вулетић, Јован Хајдуковић, Петко Пајовић, Нико Виторовић, Мило Дожић, Каплан Бибезић, Мило Ковачевић, Урош Марић, Лабуд Гојнић, Ђуро Андрић и Петар Спасић, који су положили по кр. 6 чланарине за 1907. г., а који су у исто вријеме и стални чланови оснивачи друштвени од 1902. год. на овамо.

Моли се пошт. грађанство и сви досадашњи чланови Друштва, да до 14. септембра похитају с уписом у чланство, а упис врши и чланарину прима привр. благајник г. Јован Хајдуковић, а на дан главне скупштине 16. септембра моћи ће се чланарина положити Управи.

Дневни ред главне скупштине објавиће се накнадно.

—

Од ђака — шегрта изабрати су и послати у Праг 20. августа о. г. на изучавање заната и трговине с Цетиња: Матан П. Калуђеровић и Лука Р. Ћетковић; са Жабљака: Симо М. Шаулић и Лазар С. Обрадовић; с Андријевице: Раде М. Весковић; с Ријеке: Василије С. Пејовић из Бери (Љеш. нахија) и Спасоје И. Рацковић, којима је Друштво издало 434 круне путног трошка и отпреме за пут. Како је Друштво извијештено, сви су дјечаци здраво у Праг стигли, и заузимањем добротвора друштвеног, познатог нашег пријатеља г. Дра Јосифа Заводњег и браће Чеха дјечаци ће бити у Прагу и у другим мјестима смјештени на корисне гране рада и привреде, да се из младости за живот оспособе и спреме.

(Из подгоричке гимназије). У новоотвореној нижој држ. гимназији у Подгорици пријавило се у I. разред 255 ученика, у II. 49, у III. 15, у IV. 14, свега 333. ученика.

Сви примљени ученици распуштени су кућама до 24. септ. о. г., а настава ће почети послије свечаног отварања гимназије, које ће се обавити 25. септ. о. г.

(Школска вијест.) Кн. Министарство Иностраних Дјела ставља овим до знања свим књажевским питомцима у лицеју код Галата-Сараја у Цариграду, да ће нова школска година у том заводу почети 1. октобра тек. год.

(† Поп Мило Пејовић.) У Орасима преминуо је 28. августа о. г. поп Мило Пејовић у 58. години свога живота. Покојник је свршио основну школу и богословију на Цетињу, па је год. 1872. добио учитељску службу и вршио ју до потоњег рата 1875. године, у којем се особито истакао међу првим одличним војницима. Послије рата рукоположен је 1881. год. за свештеника, и ту је дужност примјерно вршио све до своје смрти, као и надзирательство свештенства своје нахије. Његове заслуге ратне и просвјетне признате су како од Господара тако и од свих надлежних, чему су доказ шест одличија, која су његова прса красила.

Покојник је уживао и као примјерни службеник и као честити грађанин и племеник лијепи глас и опште поштовање, што се је најбоље могло видјети по многобројном народу, који је дошао да га ожали из његове парохије, нахије Љешанске и околних племена. Лака му црна земља!

(† Хаџи Руфим Милетић.) Пишу нам из Пећи, да је тамо 8. августа о. г. од убилачке руке погинуо Хаџи Руфим у часу, кад је на коњу пролазио шумом, вршећи преглед манастирског имања. Хаџи Руфим Милетић био је родом из Црне Горе из села Велике, а био је сабрат манастира Високих Дечана, одакле је као јеросхимохах био за вријеме премјештен у манастир Горијочу, метех Високих Дечана, да тамо управља и надгледа цркву и имање. Изишавши као обично, 8 августа изјутра у друштву с парохом Драгољевачким и једним заптијом да прегледа манастирске њиве, на путу кроза шуму запуцаше изненадно пушке и једно зрно сломи заптији ногу, а друго погоди у прса Хаџи Руфима, који смртно рањен, бјежао је на коњу једно четврт сата, али даље не мога но паде и мало иза тога издахну.

Мртво тијело му је пренесено најприје у манастир Горијочу, а отуда сјутрадан у Пећску Патријаршију, гдје је покојник 10. августа свечано сахрањен у присуству старјешине српске Пећске Патријаршије високопречасног архимандрита г. Мирона Борђевића и осталог свештенства, житеља манастирских и многобројног народа из града Пећи.

Мученичкој души јеросхимонаха Хаџи Руфима нека Бог да рајско насеље!

ТЕЛЕГРАМИ

Атина, 2. септембра. Једна чета војника опколила је у Драми резиденцију грчкога митрополита и принудила га да отпутује у Солун. Војска и народ су испратили митрополита до жељезничке станице. У Солуну дочекан је митрополит од владиног ађутанта, који му је рекао, да може слободно у Солуну остати, само даназначи кућу у којој ће становати.

Цариград, 3. сеп. Овдје и по другим мјестима влада велико незадовољство због скупоће брашна. У Ерзеруму убила је свјетина два трговца.

Одеса, 4. септ. Приликом погреба једног полицајског чиновника, који је у петак био убијен, чланови странке правих руских људи починили су изгреде против Јевреја. Чује се да су 2 Јевреја убијена, а више њих рањено.

Цариград, 5. сеп. Судске реформе које Порта мисли завести у Маћедонији, састоје се у овом: за три вилајета постављен ће бити један мухамедански и један хришћански судски инспектор; ванредни судови биће укинути, а политичке давије биће упућене апелацијоном суду; у Солуну биће отворен правни факултет.

Плевна, 5. сеп. Послије открића споменика борцима из г. 1877, Књаз Фердинанд и Велики Књаз Владимир одржали су смотру над војском, а за тијем је Књаз пред XVII пјешадијским пуком прогласио В. Књаза Владимира власником истог пука, а В. Књагињу Марију Павловну власником трећег коњичког пука.

Софија, 6. септ. Руска војна депутација повратила се у Одесу, а Књаз с Великим Књазом Владимиром отпутовао је у Еуксиноград.

Петроград, 7 септ. Листови јављају, да је влада на подизање утврђења у Владивостоку одлучила издати 37 милијона рубаља.

Тангер, 7 септ. Мулеј Амин, стриц султанов, посјетио је Мулеј Хафида и обећао му своју помоћ на путу за Рабат.

СПИСАК СТРАНАЦА

приспјелих на Цетиње од 31. августа до 7. септембра 1907. год.

Гранд Хотел: Др. М. Зобков, судски тајник из Сарајева; Ј. Манојловић, сен. предсједн. врхов. суда из Сарајева; М. Кобингер, предсједн. врх. суда из Сарајева; С. Тани, инспектор из Рима; Др П. Мајер с госпођом, љекар из Корнајбурга; А. Конефас с госпођом, из Лондона; А. Голдшмит, трговац из Бреславе; Др. А. Дунс, љекар из Шлезвиг-Холштајна; Др. Ритер, љекар из Бреславе; Ф. Пацауер, секретар банке из Беча; Др. Л. Дауц, чиновник из Беча; Др. Х. Бирнбахер, адвокат из Беча; Каен, прив. из Париза; А. Дорирл, прив. из Париза; Др. Р. Камизе из Париза; Др. К. Мусил, љекар из Прага; Др. О. Делир, адвокат из Прага; Г. Поптекорво, прив. из Рима; Г. Рохол, правник из Тибингена; Др. Кастекс, љекар из Париза; М. Окоен, адвокат из Бордоа; Др. К. Кондела, ад. из Брина; Р. Надлер, професор из Будимпеште; гђа К. Маутнер, прив. из Беча; А. Венцел с госпођом, фабрикант из Беча; В. А. Реседале, прив. из Лондона; Ц. ОХаган, прив. из Дублина; Д. Тремон, посједник из Париза; Крипи с породицом, адвокат из Париза; А, Енцингер с госпођом, рачун. савјетник из Беча; Н. Дорнфелд с госпођом, чиновник из Беча; Др. С. Детлов, новинар из Њемачке; Ј. Мацковић, инспектор из Брина; Ц. Х. Халверсен, архитекта из Данске; Ц. Б. Оливариус, адвокат из Данске; Х. Рандолф с госпођом, секретар из Беча; Др. В. Рехак, љекар из Метковића.

Хотел Рајнвајн: Н. Марушић, учитељ из Скадра; С Конћи, професор из Трента; Др. Брикар, љекар из Париза; Ш. Бемонт прив. из Париза; Н. Најхаус с госпођом, из Ерфурта; И. Томаз, чиновник из Франкфурта; Ф. Вајсбам, прив. из Лајпцига; Др. Ф. Сурит, из Берлина; И. Лалеманд, чиновник из Брисла; П. Вермурш, прив. из Ганда; Л. Фјер, прив. из Ганда; Д. Харме с госпођом, директор из Берлина; Др. Вотруба, из Страсница; А. Двода с фамилијом, трговац из Скадра; А. Најхарт, чиновник из Беча; В. Ломејер с госпођом, прив. из Кила; Л. Мергенталер, чиновник из Минхена; Х. Георг, инжињер из Граца; Б. Милер, ђак из Беча; Х. Планк, ђак из Беча; Х. Вајс, ђак из Беча.

ПОДГОРИЧКА БАНКА У ПОДГОРИЦИ

Стање на дан 31. августа 1907.

I. АКТИВА:	Круна
1. Благајна	16.906·49
2. Мјенице	599.509·—
3. Папири од вриједности	2.000·—
4. Намјештај и прибор	3.146·90
5. Наплата	525·05
6. Чекови и монете	922·21
7. Непокрет. зал. за гаранцију мјеница	5,024.526·—
8. Оставке за гаранцију мјеница	7.160·—
9. Укупни трошкови	13.168·55
Свега	5,667.864·20

II. ПАСИВА:	
1. Уплаћена главница	263.214·—
2. Резевни фонд	803·—
3. Улози на штедњу	190.241·13
4. Текући рачуни	75.356·94
5. Привремени рачуни	4.130·17
6. Добитак од 1904, 5 и 6 год.	55.655·27
7. Повјериоци непокретних залога	5,024.526·—
8. Повјериоци ручних залога	7.160·—
9. Укупни приходи	46.777·69
Свега	5,667.864·20

У мјес. августу уплаћено је на главницу	6.628·50
Стање зајмова: а) на мјенице	760.277·—
б) по текућ. рачуну	41.678·19
У мјес. августу. улож. је на штедњу	16.714·96
И враћено	13.215·96
Више уложено	3.499·—

Р. 180, Бр. 388, 1,1

Званични огласи

ОГЛАС

Поштанско-Телеграфско Одјељење издаје под закуп пренос поште и путника посредством аутомобила на путовима између: Цетиња—Котора, Цетиња—Подгорице—Никшића, Подгорице—Плавнице, Цетиња—Ријеке—Вира—Бара—Пристана и Бара—Улциња.

Ко жели конкурисати нека се пријави са својим понудама најдаље до 15 новембра тек. год., по стар. кал.

За подробније услове може се свако обратити канцеларији Одјељења.

Страним капиталистима дозвољено је такође конкурисати.

—

A V I S.

L' Administration des Postes et des Télégraphes du Monténégro met en adjudication publique au moyen de voitures automobiles le transport de la poste et des voyageurs sur les lignes suivantes:

Cettigné—Cattaro, Cettigné—Podgortza—Nikchitch, Podgoritza—Plavnitza, Cettigné—Rieka—Vir—Antivari—Pristane et Antivari—Dulcigno.

Les offres doivent être faites au plur tard jusqu'au 15. novembre v.s.a.c

Les capitalistes étrangers peuvent aussi concourir.

Pour des renseignements plus detailés s'adresser à la Direction Générale des Postes à Cettigné.

—

Број 5198. Из канцеларије Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела. 23. августа 1907. год., Цетиње.

3,5

ОБЈАВА

Према рјешењу господина Министра Унутрашњих Дјела од 11. маја ове год., број 2817 — од 1. октобра ове године, по нов. кал., отпочеће се са белгијским поштама упутничка поштанска и телеграфска служба, по одредбама међународне конвенције, са истим условима, као за досадању службу, са свијема страним земљама, са којима се ради у франковној вриједности.

Измјена је само у томе, што ће се бројеви од 70 до 79 и од 90 до 99 писати како слиједује:

70 = septante,	90 = nonante,
71 = septante et un,	91 = nonante et un,
72 = septante-deux,	92 = nonante-deux,
и т. д.	и т. д.

Број 5323. Из Канцеларије Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела. 27. августа 1907. год. Цетиње. 1,2

ОБЈАВА

Поштанско-Телеграфском Одјељењу потребно је за поштанске штале за 1908. годину: 175,000. килограма зоби и 110,000. килограма сијена, које ће се количине издавати према распореду Одјељења, почињући од мјесеца јануара 1908. год.

Одјељење ће у својој канцеларији држати јавну лицитацију на 15 септембра до подне.

Лицитанти морају положити кауцију од 10,000. круна. Првијенство ће имати онај закупац, који, уз једнаке цијене, понуди Одјељењу и најповољније услове за распродају неутрошене хране, у случају да се начин преноса поште и путника промијени у току године.

Број 5221. Из Канцеларије Пошанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела. 23. августа 1907. Цетиње. 3,3

ОГЛАС

Министарство Финансија и Грађевина — Одјељење за Грађевине и Саобраћај; дана 14 септембра т. г. држати ће јавну лицитацију на Велестову, за израду хиљаду (1000) метара пута колског, на продужењу израђеног од Велестова к Мијогосту, а на дан 16. септембра т.г. у Мијогосту за израду хиљаду (1000) метара на продужењу од Мијогоста к Велестову.

Подузимачи су дужни предати Одјељењу кауцију тридесет (30) на сто од вриједности подузетих радова, било у готовом новцу или непокретним добрима.

Подузимачи су дужни довршити радове према уговору најдаље до 1. маја 1908. год..

Ко би желио лицитирати, може се до дана лицитација упознати са ближим условима у канцеларији Одјељења, сваког дана за вријеме канцеларијских ура, или на дан лицитације на лицу мјеста.

Одјељење задржаје себи право, да радове поменуте ником не уступи, ако би понуђене цијене неповољне биле.

Бр. 1968. Из канцеларије Одјељења за Грађевине и Саобраћај. 5. септембра 1907., на Цетињу. 1,1

Службени огласи.

ОГЛАС. — Односи се на јавну продају непокретност оф. Алексе Бечића из Бишћана у Зети, процијењена 3300. кр., за коју се сдређују три рока: 18. септембра, 19. октобра 1907. и 18. фебруара 1908. год. у 9 сати у јутру, а вршиће се у канцеларији кап. суда у Голубовцима.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће, али не испод $^2/_3$ исте, а на трећем уступа се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви, који имају на непокретност реално право, и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду, прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

У „Ублићу“ код Бишћана, 11 рала оранице, које граничи: од истока Јоко Ан-

ћушић и Ило Алигрудић, од запада и сјевера Тодор Ивановић и пут, од југа власник са ораницом.

Број 1447 ех 1907—93—1905.

Голубовци, 28. августа 1907. год.

Капетански Суд

Р. 153, Бр. 384, 1,1 Кап. Н. Вулетић

ОГЛАС. — Износе се на јавну продају сљедеће непокретности Петра Милова Поповића из Сотонића.

„За џебеханом“ двије лединице са грменом, које граниче: од сјевера поп Јоко Гажевић и Марко Ивов Митровић, од истока Мато Ђуров Поповић, од југа и запада Саво Петров Станковић, процијењено круна 500.

„Зграда и гора при џебехани“, 1 рало земље, које граничи: од сјевера Мато Ђуров Поповић, од истока пут, од југа Саво Петров Станковић и џебехана, од запада Јошо Николин Станковић, процијењено круна 600.

Баштина у „Колозе“ 3/4 од рала, која граничи: од сјевера Конаваљ, од истока и запада Перо Томов Поповић, од југа Ђуро Машов Дамјановић, процијењено круна 200.

Баштина у Горње поље на Пржину, 1 рало, која граничи: од сјевера Мило Ђуров Марковић, од истока Нико Јоков Добрковић, од југа Крстиња Митрова Перовић, од запада пут процијењена круна 200.

Баштина у Саће, 1 рало, које граничи: од сјевера Илија Ђуров Вукосављевић, од истока Ријека, од југа Миро Попов Маровић, од запада Саво Радов Радовић, процијењена круна 300.

Баштина на Стан, 1. рало и 2/3 од рала, која граничи: од сјевера Ријека, од истока Косто Марков Пламенац, од југа и запада Јоко Матков Маровић, процијењена круна 600.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда на Виру.

За продају одређују се три рока: први 3. септембра, 3. октобра ов. год. и 3. јануара 1908. год. у 3 сата послије подна.

На првом року непокретности се неће продати испод процијењене вриједности, а на другом хоће и ниже, али не испод 2/3 процијењене вриједности, а на трећем року непокретности ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретностима имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду, прије почетка прве продаје.

Број 662—216—1907.

Вир, 28. августа 1907.

Капетански Суд

Р. 307. Бр. 390, 1,1 Кап. Лазар Т. Палменац

СТЕЧАЈ. — Ријешењем Обласног Суда на Цетињу, од 25. јуна 1907. год. број 1572—IV—1903—341, — отворен је стечај над имовином Митра Петрова Бојанића из Брежина, усљед чега се позивају његови дужитељи, да до 1. октобра ове године поднесу капетанском суду на Корнету, чиста своја дужења, поткријепљена доказима.

Послије реченог дана ничије се потраживање неће усвојити.

Цетиње, 18. августа 1907. год.

Књ. Обласни Суд

За вршиоца дуж. предсједника

судија

Р. 71, Бр. 373, 3,3 М. Вукчевић

Приватни огласи

ОГЛАС. Потписати као преставник највећег енглеског поморског парабродског друштва **„Cunard Linie“,** јављам заинтересованом путничком свијету, да сам ступио у везу са реченим друштвом, и да вршим експедицију путника за Сјеверну Америку.

Параброди овога друштва, снадбивени су: безжичном телеграфијом, штампаријама, апотекама, љекарима, електричним осветљењем и свим осталим удобностима. Путовање са овим друштвом траје само *једанаест дана*, пет дана жељезницом и шест дана морем, до Њу-Јорка. Осим овога друштвени параброди полазе из Трста за Њу-Јорк, сваких 15 дана. — Ова је линија много јефтинија, а путовање траје само *петнаест дана*.

Сваки путник по жељи, може засебно себи живот и уложени новац осигурати. Реченом друштву усљед живог саобраћаја и свих удобности, којих путник на парабродима ужива, неможе ниједно парабродско друштво конкурирати.

За путне карте, обрати се **Трипу Ивановићу,** агенту лоидовог поморског парабродског друштва у **Котору.**

Р. 134, Бр. 381, 2,8

МАШИНА ЗА БРЗО МАЗАЊЕ И ДЕЗИНФЕКЦИРАЊЕ

STEPHAN 's „FIX“

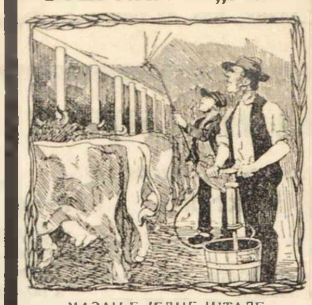

МАЗАЊЕ ЈЕДНЕ ШТАЛЕ

Наш је тип „FIX“

ЈЕДИНИ ПРАКТИЧНИ, ПО КАЗИВАЊУ САМИХ НАШИХ МУШТЕРИЈА

ЗА МАЗАЊЕ

с' угашеним клаком (особито) с' бојама на колу или на воду.

ЗА ИМПРЕГНИРАЊЕ

са карболинеумом, карбонилом, угријаним катрамом, и т. д.

ЗА ДЕЗИНФЕКЦИРАЊЕ

са клаком, коњским каменом, карабојом, бордолешком течношћу, лизолом, карболом, креолимом, и т. д.

ЗА ПОЛИВАТИ

биљке, живине за душ, прање, (пумпа за пожар без пулверизатора.)

ИШТИТЕ КАТАЛОГ БРОЈ 1393.

ADOLF STEPHAN 's Nachfolger, Scharley (у Шлезији)

ТРАЖЕ СЕ АГЕНТИ. П. п. бр. 268. 6,6

Траже се заступници и препродавци П. п. број 188. 9,10

ПРИЗНАТЕ КАО НАЈБОЉЕ

МАКИНЕ ЗА СИЈАЊЕ

новопоправљеног система **„AGRIKOLA“,**

Челични плугови, бране, ваљкови, макине за кошење траве, ђетелине, пшенице, преметачи пејена, макине за сијено и сламу, тјескови за вино и воће, хидраулички тјескови, справе за крушење грожђа, млин за воће, штрцаљке за лозе и друге биљке, справе за сушење воћа и зелени.

Разна витла за коње, макине за чишћење жита, тријери, крушачи румеџина, макине за сјецкање сламе и резање хране, справе за парење хране, пумпе за осоку и све друге пољопривредне макине, израђују и продају по најновијој награђеној конструк.

PH. MAYFARTH & Co.

фабрика пољопр. макина, ливница гвожђа, пар. макина.

Беч, 2/1, Taborstrasse № 71.

одликована са преко 500 сребрних и златних медаља

МАКИНЕ ЗА ВРШЕЊЕ

за рад руком, витлом или мотором.

— Илустровани цјеновници бесплатно —

Хиљаде

Шљунка, разбијеног камена, шљаке? Хоћете ли да те готово безвредносне продукте претворите у злато? Онда фабрикујте, по моме методу и патенту, од цемента и песка:

КАМЕЊЕ ЗА ЗИДАЊЕ
ЦРЕП ЗА КРОВ
ПЛОЧЕ
ОГРАДЕ БУНАРА И ЦЕВИ

Потребне комплетне справе продајем врло јевтино. Само ручни рад. Нису потребне никакве машине.

Сви обавештаји и проспекти бесплатно.

GOTTHARD BERMIG, фабрика специјалних машина, Halle a. S. Kirchnerstr. 19.

Заступник за Србију и Бугарску је г. **Паја Николић,** у Земуну. Број 168. (12—26

П. п.

ОГЛАС. Продаје се из слободне руке кућа (кафана) у улици Баја Пивљанина, број 15., која се зове кафана попа Васа и граничи се од: Запада улицом Баја Пивљанина, од југа кућом Њ. В. Књаза Мирка, од сјевера до куће Иване Косијерске и од запада до Антона Рајновића. Ко има жељу да ову кућу—кафану купи, нека се обрати на насљедника пок. попа Васа, Ивана В. Поповића, судију из Зајечара—Србија.

Р. 72, бр. 347, 5,5.

КУПУЈЕМ **сваковрсне поштанске марке;** цијене повољне.

J. Neupauer

Р. 11, бр. 346, 5,20 *B. Šikloš* (Hongrie).

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Милан И. Добрковић, из Америке приложио је храму св. Јована у Сотонићима 10 долара, на чему поменутом дародавцу остаје на свагда благодаран.

Сотонићи, 5. септембра 1907. год.

Одбор цркве Сотонићке.

предсједник, поп Лука Вукосављевић.

Р. 35, Бр. 387, 1,1

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Ниже именованој браћи Црногорцима, који се налазе на радњи у Портер Вашингтон, Сјев. Америка, остајем на свагда благодаран, који не жалише од своје крваво, али поштено зарађене дневнице, дати обилату помоћ, моме синовцу Нову Јованову Божановићу, који је био сасвим оболио, и послати га са тако обилатом помоћи у своју домовину, којему смо се обрадовали, као да смо га на ново — из гроба дигли.

Имена приложника су сљедећа:

Павле Божановић круна 100; Радуле Божановић 60, Божо Ћетковић 25; Видо Ћетковић 20; Кика Ћетковић 15; Бајо Ћетковић 15; Вукале Ћетковић 15; Ђуро Ћетковић 15; Саво Ћетковић 30; Радоња Ћетковић 15; Божо Ћетковић 15; Милош Ћетковић 15; Ђоно Лумовић 50; Мијаило Лумовић 15; Раде Лумовић 50; Лазо Лумовић 50; Митар Лумовић 15; Лазар Мујов Лумовић 10; Марко Лумовић 15; Томо Лумовић 20; Андрија Поповић 20; Ђорђије Поповић 20; Митар Милутинов Лумовић 20; Милован Божовић 25; Митар Глигоровић 20; Видо Глигоровић 20; Лазар Џанкић 25; Лазар Вукашиновић 10; Милош Вукашиновић 10; Живко Вуковић 15; Мијаило Ћиповић 15; Мањо Ћиповић 10; Рако Ћиповић 10; Радован Ћиповић 10; Ђорђија Пајовић 10; Божо Пајовић 10; Спасоје Пајовић 25; Перо Групковић 15; Муса Лакић 15; Радован Радовић 10; Богдан Радовић 10; Милош Јочић 20; Марко Јочић 10; Новак Јочић 10; Мијаило Перовић 10; Јован Перовић 15; Ђоно Ђалетић 10; Марко Стојовић 10; Ђуро Савељић 10; Марко Савељић 10; Новица Ђурашовић 10; Јаков Павличић 15; Спасоје Павличић 10; Вуко Ђуровић 10; Мирко Вуковић 10; Никола Радуловић 10; Тиодор Шћепановић 10; Милан Шарановић 15; Јован Шарановић 10; Мато Батрићевић 10; Раде Лајовић 10; Милош Поповић 10; Петар Ђукановаћ 10; Велиша Ђукановић 10; Токо Симоновић 10; Радоје Симоновић 10; Новица Драговић 50; Радоица Вуисић 7·50 Јован Вуликић 5; Нешо Пејовић 5; Васо Пејовић 5; Павић Алигрудић 5; Митар Радичавић 5; Јово Радичевић 5; Спасо Шишевић 5; Јован Вулетић 5; Павић Вулетић 5; Мило Симоновић 5; Петко Пејовић 5; Нешо Крачковић 5; Јован Златичанин 5; Симо Мирановић 5; Мијаило Шпадијер 10; Мило Ђуровић 10; Ђоко Ђуровић 10; Милосав Ђуровић 10; Митар Ђуровић 7·50; Видо Ђуришић 10; Јовица Лакић 10; Шоле Групковић 10; Пуниша Групковић 7·50; Павле Закић 10; Иван Пајовић 7·50; Марко Вуисић 5; Илија Радача 125.

Остајем за свагда благодаран, Мило Шулетин Божановић, са свом браћом Божановићима.

Сада нек вама браћо захвала од мене Нова Ј. Божановића из Црнаца.

Црнци, 30. августа 1907. год.

Р. 390, Бр. 385, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Преожалошћени смрћу нашег никад незаборављеног

† ПОПА МИЛА ПЕЈОВИЋА

који се пресели у вјечност 28. августа, сматрамо за свету дужност изјавити вјечиту благодарност Њ. Кр. Височанству Књазу Господару, на распитивању у болести покојника.

Вјечито благодаримо Његовом Високопреосвештенству Господину Митрополиту Митрофану, на честом распитивању о покојниковој болести.

Благодаримо г. г. министрима бригадиру Вукотићу, на посјети у болести и на саучешћу у жалости, а тако и грађанству Цетињском.

Вјечита благодарност свим пријатељима, који нам писмено или телеграфично саучешће послаше с Цетиња, Ријеке, Подгорице, Никшића, Колашина и других мјеста.

Најсрдачније благодаримо господи докторима: Перазићу, Матановићу и Радуловићу, око заузимања у болести.

Благодаримо господи свештеницима: Павлу Рајковићу, Луки Николићу, Јовану Р. Вукчевићу, Јовану З. Вукчевићу, Тому Кажићу и Крсту Радуловићу, који покојника опојаше, и до вјечне куће испратише.

Вјечита благодарност: Чевјанима, Цетињанима, Бјелицама, Велестовцима, Загарчанима, Команима. Ђиновићима, Љешњанима из свију села и браћи Орашанима, који у оноликом броју дођоше и покојника ожалише.

Хвала свештенику Рајковићу, који се лијепијем надгробнијем словом са покојником опрости.

Благодаримо свакоме, ко нам, ма којим путем указа саучешће у великој нашој жалости.

Ораси, 30. августа 1907. год.

Ожалошћени: синови: **Филип** и **Саво;** мати: **Маке;** супруга: **Марија;** брат: **Стеван;** снаха: **Илинка;** кћери: **Иве, Гордана, Јоше, Милица, Стане, Велика;** стриц: **Шпиро** и братучед **Видак.**

Р. 212, Бр. 386, 1,1

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Наш непрежаљени отац

† ПОП ЂОКА МИЈУШКОВИЋ

умро је 26. августа, а 27. истог мјесеца сарањен пред црквом св. Петра у Никшићу, уз велико саучешће, познаника, пријатеља, племеника и сродника из цијеле нахије.

Тим поводом, сматрамо за особиту дужност изјавити нашу најдубљу захвалност: Нашем Добром и Узвишеном *Господару Њ. Кр. Височанству Књазу Николи;* и *Њ. Кр. Височанству Књагињи Милени,* на превисокој пажњи, личној посјети и изјави саучешћа; *Њ. Височанству Књазу Наштеднику Данилу,* на личној посјети и кратком, а дирљивом опроштају, сапокојником на одру његовом. Њ. Висо-чанству *Књазу Петру,* на личном учешћу на пратњу — од куће до гроба покојникова.

Исто тако благодаримо, Господину Министру војном, на саучешћу и пажњи, коју је учинијо према нашем драгом оцу, тиме, што је наредио, те је до гроба испраћен, са војним почастима, које су његовом чину, као бив. командиру припадале — хвала уједно и војницима учасницима.

Г. г. официрима из свите Господареве и свима официрима народне војске.

Старјешинама и чиновницима вароши Никшића — свијех надлежатељства.

Племеницима из племена: Чевског, Његушког, Рудинског, Пивског, Дробњачког, Жупског, Пјешивачког, Озринићима, свијем Пољанима из Никшићске околине и цијелој вароши Никшићу, на личном учешћу у пратњи до гроба покојниковог.

Г. Г. Шћепану Мартиновићу, судији Обласног Суда у Никшићу, који се са дирљивим говором опростио у име суда и цијелог чиновништва са покојником. Милошу Никчевићу официру нар. војске, ком се је у име нашег Пјешивачког племена са покојником опростио — на гробу његову. Управи и акционарима Никшићске Штедионице, на положеном вијенцу и њиовом благајнику г. Максиму Јовановићу, на опроштајном говору пред штедионицом.

Г. Г. свештеницима и учитељима, и пјевачком друштву „Захумље“, на учешћу при спроводу, и свијем осталијем пријатељима и познаницима, који нам саучешће писменим путем изјавише — свијема нека хвала, од наше стране.

У Никшићу, 1. септембра 1907. год.

У име цијеле породице Ожалошћени:

Бошко и **Лазар Ђ. Мијушковићи.**

Р. 295, Бр. 389, 1,2